

“Na de grote brug nemen we de kleine bruggetjes van bemiddeling “

Op vrijdag 13 maart moesten we, ietwat aangedaan en beduusd, als bemiddelaars van interpersoonlijke conflicten onze manier van werken helemaal herbekijken: van een empathische aanpak waarbij mensen "live" van gedachten wisselen, moesten we plots teruggrijpen naar de virtuele wereld of de telefoon.

We moesten onze activiteiten, waarbij we complexe interpersoonlijke relaties breien en weven, vernieuwen, heruitvinden of, omdat het niet anders kon, opschorten. Onze bemiddelingskamers zijn leeg. We moesten - letterlijk en figuurlijk - de handschoenen opnemen om afstand te nemen van de zorgen van ons publiek en tegelijkertijd onze fantasie laten werken om richtpunten te blijven aanbieden, percepties te veranderen en nieuw licht te werpen op de ervaren spanningen en misverstanden. Het is immers per definitie onze taak om mensen dichterbij elkaar te brengen, de communicatie vlotter te laten verlopen en vooral *begripsbrengers* [\[1\]](#) te zijn. Omgaan met problemen tussen bureaus, meningsverschillen tussen ouders of familieruzies, onenigheid tussen collega's of tussen huurders en verhuurders zit in ons professioneel DNA.

Conflicten maken deel uit van het leven. De urgente crisis die we nu doormaken is hierop geen uitzondering. Die is echter zo diep dat die alle domeinen - gezondheid, sociaal, economisch, financieel, historisch, zelfs maatschappelijk - tegelijk overspant. Deze crisis is bovendien bijzonder groot en heeft een impact op al onze rituelen, zelfs de meest traditionele. Elkaar groeten, elkaar verleiden of huwen, bevallen, onze doden begraven... Onze zeden en gewoonten worden grotendeels op hun kop gezet.

Deze crisis, die ons leert onze tegenslagen en drama's te relativeren en onze essentie en prioriteiten scherp te stellen, is ook een deur naar verandering, gevreesd voor sommigen, gewild, onverwacht, welkom voor anderen die dit als een kans zien. Oude, vergeten waarden worden, net als de gezelschapsspelletjes, van onder het stof gehaald. Andere nieuwe waarden krijgen vorm en geven aanleiding tot nieuwe manieren om dingen samen te doen, te leven of ... te overleven - we mogen immers niet verglijden in gelukkig optimisme.

De toekomst moet opnieuw worden samengesteld en die zal in heel wat opzichten radicaal anders zijn dan het verleden en het heden.

Bovenal hebben we in deze tijden van afzondering dezelfde moeilijke, maar essentiële stap gezet om onze krachten te bundelen. Zowat iedereen koestert zijn of haar immuniteit en helpt mee de gezondheid van iedereen te vrijwaren. Om voor onszelf, onze ouders, onze meest kwetsbaren te zorgen, hebben we al onze energie en alle letters van het alfabet weten te mobiliseren om *solitair* te verzoenen met *solidaire*. Een grote sprong! ... maar vooral een *grote brug* die we slaan tegen eenzelfde onzichtbare, ongrijpbare en meedogenloze vijand. Er is meteen een collectief gevoel ontstaan opdat we deze crisis samen kunnen overwinnen.

Deze brug die we bouwen, zowel in dit land als elders, houdt in dat we ongewone, vreemde, bijna paradoxale regels naleven: " *Laten we *solidaire* zijn, laten we *afstand* houden* [\[2\]](#) ». Er wordt ons gevraagd om weg te blijven van elkaar om elkaar te helpen. We respecteren elkaars territorium terwijl we ons beperken tot ons eigen territorium. Die - lege - ruimte tussen ons heeft nooit eerder onze sociale verbondenheid zo geactiveerd en gestimuleerd. Het bewijs hiervan zijn de vele tekens van solidariteit, gaande van buurthulp en het maken van maskers tot samen applaudiseren klokslag 20u. Familiebanden worden weer aangehaald en er ontstaat een heel nieuwe verbondenheid tussen bureaus.

Onze creativiteit en ons aanpassingsvermogen worden danig op de proef gesteld en de vele uitdagingen worden met vlag en wimpel aangegaan.

Voor sommigen versterkt die afzondering, die voor hen niet aanvoelt als een moment om te herbronnen en om voor zichzelf en anderen te zorgen, evenwel de disharmonie onder één dak. Op elkaar geperst, verlamd en teruggetrokken in hetzelfde huis, dat niet langer behaaglijk aanvoelt en waar de voetstappen van de bovenburen op het plafond zinderen, worden ze gedwongen om tegen hun wil te voelen en hun gevoelens te onderkennen. De mogelijkheid om afstand van elkaar te nemen, om weer even te kunnen *ademhalen*, is er niet meer.

Wij bemiddelaars blijven trouw op post om al die problemen, in alle vertrouwen en zonder oordeel, op te vangen. Jullie woorden, jullie zorgen, al jullie kleine en grote bekommernissen zijn nog steeds welgekomen, in het besef dat *morgen* zich bovendien aankondigt in een toekomst die nooit meer dezelfde zal zijn en waaraan we ons allemaal zullen moeten aanpassen. Welwillend, zonder evenwel de wonden te kunnen verbinden - we zijn immers geen spoedartsen - zijn we er voor jullie, telefonisch of via e-mail, om conflicten te ontmythen en alle partijen te begeleiden naar een gevoel van verlichting, waarbij er geen winnaar of verliezer is.

We zijn er meer dan ooit van overtuigd dat als je de *grote brug* hebt kunnen slaan, je ook de tools en vaardigheden hebt om *kleine bruggetjes* te bouwen, te vernieuwen of zo bij te sturen dat ze zichtbare, bijna voorspelbare en o zo menselijke conflicten helpen verlichten.

Nathalie Philippart
voor het Netwerk van openbare bemiddelingsdiensten voor
interpersoonlijke conflicten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Contact : tel. 0488 260 123

– Facebook : Réseau Médiateurs de conflits interpersonnels – Région BXL-Cap.

Er bestaat altijd een bemiddelingsdienst dichtbij u. Hierbij vindt u de lijst van de Brusselse bemiddelingsdiensten :

1000 Brussel 02 279 65 65

1020 Laeken 02 270 45 72
1030 Schaerbeek 02 240 63 01
1040 Etterbeek 0497 599 850
1050 Elsene 02 648 37 57
1060 St-Gillis 02 542 62 40
1070 Anderlecht 02 529 88 50
1080 Sint-Jans-Molenbeek 02 412 01 84
1082 Sint-Agatha-Berchem 0476 90 77 17
1081 Koekelberg 02 414 23 03
1083 Ganshoren 02 563 19 93
1090 Jette 02 423 14 50
1120 Neder-Over-Heembeek 02 270 45 72
1130 Haren 02 270 45 72
1140 Evere 0800 114 03
1150 Sint-Pieters-Woluwe 0473 71 70 03
1160 Auderghem 02 662 08 71
1170 Watermaal-Bosvoorde 0494 577 920
1180 Ukkel 02 348 67 19
1190 Vorst 02 559 80 47
1200 Sint-Lambrechts-Woluwe 0471 889 354
1210 Sint-Joost 02 210 44 57

[1] Parafasering van Michèle Guillaume Hofnung, professor publiek recht, hoofd van de richting Bemiddeling aan de Universiteit van Parijs 2 en vice-voorzitter van het Comité voor de rechten van de mens van de Franse nationale commissie voor UNESCO in http://www.irenees.net/bdf_fiche-entretien-66_fr.html

[2] Slogan van de MIVB